

Fragmentacja organizacji kobiecych i sprawowanie władzy politycznej przez kobiety na świecie w latach 1999-2020

Streszczenie popularnonaukowe

Dlaczego siła polityczna kobiet na całym świecie jest niska? Pomimo zmiany przekonań na temat roli kobiet w polityce i włączenia większej liczby kobiet na rynek pracy i do instytucji politycznych na całym świecie, płęć pozostaje linią podziału między tymi, którzy mają więcej władzy, a tymi, którzy mają mniej. Jeśli władza polityczna odnosi się do braku równowagi między grupami społecznymi - mężczyznami i kobietami - wówczas polityczne upodmiotowienie kobiet jest sposobem przezwyciężenia tej nierównowagi przez kobiety. To wzmocnienie pozycji można wyrazić jako podział władzy między mężczyznami i kobietami oraz potencjał kobiet do angażowania się w politykę. Aby wyjaśnić przejawy siły politycznej kobiet, inne badania koncentrowały się na panujących normach dotyczących płci, na tym, jak instytucje utrzymują tę nierówność oraz na powolnym postępie międzynarodowych ruchów społecznych, które próbują wyeliminować nierówności poprzez zmiany polityki. Teoria „polityki obecności” od dawna utrzymuje, że postęp kobiet w kierunku równości politycznej jest możliwy, gdy kobiety są obecne w organizacjach politycznych i organizacjach kobiecych.

Jednak aby zrozumieć, dlaczego postęp w kierunku równości płci jest tak powolny i dlaczego sytuacja polityczna kobiet w niektórych krajach jest lepsza niż w innych, musimy zrozumieć ograniczenia instytucjonalne i oczywistą ideologiczną fragmentację „organizacji kobiecych”. Podobnie jak określenie i pomiar „interesów kobiet” jest problematyczne - kobiety nie są grupą monolityczną - organizacje kobiece na poziomie krajowym lub międzynarodowym różnią się znacznie między „tradycjonalistami” a „egalitarystami”. Ideologia płci oddaje poglądy na temat ról płciowych. Tradycjoniści postrzegają kobiety jako opiekunki i definiują prywatną sferę rodziny jako ich główny obowiązek. Egalitaryści dążą do równości mężczyzn i kobiet we wszystkich sferach życia społecznego i wspierają polityczne wzmocnienie pozycji kobiet. Nawet na polu ideologicznym mogą istnieć fundamentalne różnice w celach i podejściach, które powodują, że organizacje są ze sobą sprzeczne.

Podstawowymi koncepcjami tego projektu, które wyjaśniają wyrażanie siły politycznej kobiet, są „fragmentaryzacja”, która tutaj odnosi się do stopnia ideologicznej różnorodności między organizacjami kobiecymi, oraz „ograniczenia instytucjonalne”, które dotyczą tego, jak przystępne są dla zwykłych obywateli ich głos w decyzjach politycznych oraz przyjmowaniu krajowych i międzynarodowych polityk równości płci. Testuję teorie, że ideologiczna fragmentacja w kobiecych organizacjach pozarządowych może wyjaśnić utrzymującą się nierówność polityczną kobiet na całym świecie. Niektóre teorie twierdzą, że fragmentacja jest szkodliwa dla równości kobiet, ponieważ organizacje poświęcają zbyt wiele wysiłku, walcząc ze sobą o uwagę; inna teoria mówi, że fragmentacja jest dobra, ponieważ stanowi zróżnicowane środowisko dla intensywnej debaty intelektualnej i zachęca kobiety do organizowania się; trzecia teoria mówi, że fragmentacja jest na razie zła, ale będzie dobra dla wyrażania władzy politycznej kobiet w przyszłości. Moją główną tezę jest to, że fragmentaryzacja ideologiczna w organizacjach kobiecych i pomiędzy nimi w połączeniu z ograniczeniami instytucjonalnymi wpływa na proces zmiany w kierunku politycznego wzmocnienia pozycji kobiet.

Aby sprawdzić tę tezę, potrzebujemy miary fragmentacji organizacji kobiecych. W związku z tym tworzę indeks fragmentacji kobiecych organizacji z trzema głównymi komponentami - ideologią, zakorzeniem w kraju i zasięgiem międzynarodowym - z ogromnej bazy danych organizacji pozarządowych. Jednym z głównych wyzwań tego projektu jest zakodowanie ideologii organizacji kobiecych i aby temu zaradzić, modyfikuję badania innych nad tymi kodami. Po zbudowaniu bazy danych z tym wskaźnikiem fragmentacji i miarami ograniczeń instytucjonalnych, użyję różnych technik regresji wielowymiarowej, aby przetestować teorie. Przez kilka miesięcy odwiedzę Uniwersytet w Goteborgu, aby skonsultować się z twórcami dobrze znanych zbiorów danych na temat wzmocnienia pozycji politycznej kobiet i znaczącymi naukowcami w tej dziedzinie. Będę prezentował swoje badania na międzynarodowych wydarzeniach naukowych oraz przygotowywał artykuły naukowe do szeroko rozetykowanych czasopism. Po drodze utworzę stronę internetową projektu, aby opublikować wyniki. Po zakończeniu projektu zarchiwizuję zebrane dane do wykorzystania przez innych.

Ten trzyletni projekt stanowi postęp w naukach społecznych w celu zbadania interakcji między fragmentacją, instytucjami i władzą. Oferuje naukową dziedzinę kobiet w polityce. Przedstawia nową teorię, w jaki sposób fragmentacja organizacyjna odnosi się konkretnie do wzmocnienia pozycji politycznej kobiet, testuje te teorie empirycznie i dostarcza nowych publicznie dostępnych danych na temat fragmentacji organizacyjnej.